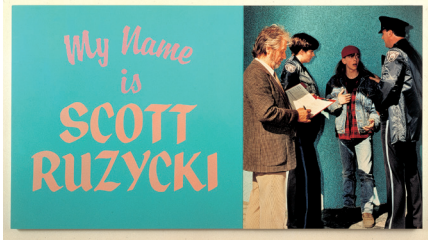

Taal: NL
Titel route: Educatie Route
Naam: Birgit Bertram

Ken Lum_Depot

Mark Wallinger_buiten

Frederik van Simaey_Depot

Jack Goldstein_Depot

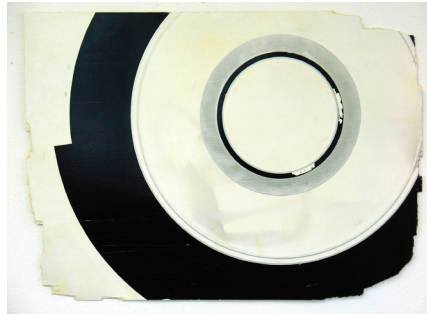
Vito Acconci_Depot

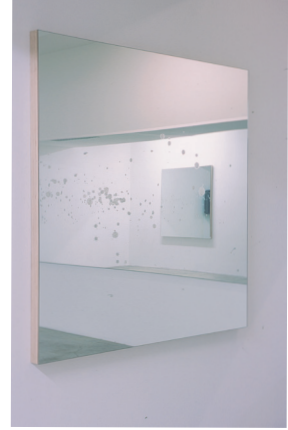
Erik van Lieshout_Depot

André Cadere_niet meer in
tentoonstelling

Jens Wolf_Galerie

Philippe Meste_Depot

Sol LeWitt_Depot

Marc Bijl_Depot

Een belangrijk onderdeel binnen het concept van Out of Storage is de ambitie de verschillende functies van een museum, zoals restauratie, presentatie, onderzoek en educatie, zichtbaar te maken voor een breed publiek. Educatie vormt een belangrijke functie van een publieke kunstinstelling als het FRAC Nord-Pas de Calais. De kunstwerken die hier in de Timmerfabriek in samenwerking met de Maastrichtse instelling Marres, Centrum voor Contemporaine Cultuur worden tentoongesteld komen uit de collectie van dit Fonds Régionale d'Art Contemporaine uit het Noorden van Frankrijk. Educatieve activiteiten en hun doelstellingen zijn vaak niet zichtbaar voor de gewone bezoeker en workshops vinden vaak achter gesloten deuren in aparte educatieruimtes plaats. Bij Out of Storage wordt echter gepoogd educatie transparant te maken, bijvoorbeeld door alle activiteiten in de tentoonstelling plaats te laten vinden. Bovendien krijgt u met deze route, naast informatie over kunstwerken, ook inzicht in de verschillende aspecten van educatie bij Out of Storage.

Het algemene doel van de educatieve activiteiten van Out of Storage is een bemiddeling tussen het project, de tentoonstelling, de kunst en de bezoekers door het verspreiden van diverse achtergrondinformatie en het mogelijk maken van een kritische discussie. Hierbij wordt getracht ruimte te geven aan de vragen, kennis en vaardigheden van verschillende bezoekers en deze zichtbaar te maken in zowel de tentoonstelling als in deze route.

1. De routes

In de tentoonstelling van Out of Storage vindt u, naast een inleidende tekst bij de ingang, geen klassieke informatieteksten over de kunstwerken die de visie van de kunstinstelling of de curator representeren, zoals in de meeste musea gebruikelijk is. Out of Storage heeft verschillende (kunst) experts uitgenodigd om vanuit hun perspectief een selectie van kunstwerken te maken en een route te schrijven, die u als bezoeker kunt volgen. Met de routes worden verschillende bezoekersgroepen aangesproken en thematische zwaartepunten van de collectie van het FRAC nader uitgelicht. Ook worden de verschillende functies van een museum hiermee transparant gemaakt. Met de routes wordt duidelijk, dat er niet één juiste visie op de tentoonstelling en de kunstwerken is, maar dat er verschillende interpretaties mogelijk zijn.

Over alle kunstwerken, ook diegene die geen onderdeel van een route zijn, kunt u informatie vinden in de groene, blauwe en rode catalogi van de collectie FRAC Nord-Pas de Calais, waarin het specifieke perspectief van het FRAC nader wordt uitgelegd. Deze catalogi liggen ter inzage op verschillende plekken in de tentoonstelling en zijn tevens verkrijgbaar in de bookshop.

2. Kriskras - rondleidingen

Out of Storage heeft een groep gidsen die rondleidingen verzorgen in de talen Nederlands, Engels, Duits, Frans of Italiaans. Tijdens de rondleidingen geven zij informatie over de tentoonstelling Out of Storage en de collectionerende instelling FRAC Nord-Pas de Calais. Bovendien introduceren zij de diverse routes aan de hand van zelf gekozen kunstwerken en wordt er binnen de groep over de verschillende perspectieven gediscussieerd. Hiernaast worden rondleidingen voor het basis- en voortgezet onder-

wijs aangeboden, waarin kunstwerken aan bod komen die aansluiten bij de belevingswereld van jongeren.

Zo wordt er bijvoorbeeld over de volgende kunstwerken gediscussieerd:

Naam: Ken Lum
Titel: My Name is Scott Ruzycki, 1991

Het werk van Ken Lum uit 1991 bestaat uit een foto en een tekst. Op de foto is een puber te zien die wordt ondervraagd door twee politieagenten in uniform en die zich lijkt te verdedigen. Een derde persoon in pak met stropdas vult ondertussen politieformulieren in. Het uiterlijk van de tiener is typisch voor de alternatieve grungebeweging in de jaren negentig; lang haar, een spijkerjas en een geruit flanellen hemd. De grote tekst, in ouderwets lettertype, lijkt te verbeelden wat de jongen zegt: My name is Scott Ruzycki. Een jonge deelnemer van een rondleiding dacht dat de jongen op de foto een zwerver was. Door het benadrukken van de Oost-Europese klinkende achternaam naast de afbeelding lijkt de kunstenaar nader in te gaan op identiteitskenmerken die mensen voor de politie eerder tot verdachten maken.

Naam: Mark Wallinger
Titel: Mark Wallinger is innocent, 1997

In een soortgelijke context kun je ook het werk van de Britse kunstenaar Mark Wallinger zien, dat buiten aan een muur voor de Timmerfabriek is aangebracht en tevens op de rug van de zwarte vesten van de medewerkers van Out of Storage staat. "Mark Wallinger is innocent", ofwel Mark Wallinger is onschuldig. Deze zin in een specifiek lettertype mag van het FRAC worden gereproduceerd op iedere mogelijke drager.

De zin roept onmiddellijk de vraag op of de kunstenaar iets verkeerd

heeft gedaan. Een beschuldiging waarvoor hij zich moet verdedigen. Met deze zin thematiseert Wallinger het feit dat vandaag de dag iedereen als potentiële verdachte wordt gezien – we worden gefilmd in banken of stations en gecontroleerd op luchthavens of als we naar een voetbalwedstrijd of een popconcert gaan.

Tijdens de rondleidingen vertelden verschillende oudere bezoekers dat ze bij het lezen van de zin aan de bekende Chinese kunstenaar Ai Weiwei moesten denken. Begin april 2011 werd hij van belastingfraude beschuldigd en bijna drie maanden zonder aanklacht op een onbekende plek vastgehouden door de Chinese overheid. Later werd hij ook beschuldigd van het verspreiden van pornografie, nadat hij naaktfoto's van zichzelf in het gezelschap van vier vrouwen op het internet zou hebben gepubliceerd. De kritische kunstenaar Ai Weiwei beweert echter onschuldig te zijn en de beschuldigingen zijn zeer waarschijnlijk politiek gemotiveerd.

Groep 2de jaars scholieren, St. Maartenscollege VMBO

3. De kleine verzamelaar - workshops voor kinderen

Out of Storage heeft een workshop voor kinderen in de leeftijd van 6-9 jaar ontwikkeld,

die vooral aan het basisonderwijs wordt aangeboden, maar die ook tijdens speciale evenementen door gezinnen met kinderen kan worden gevolgd.

Bij de workshop staat het idee van het museum als verzamelaar en 'presenteerder' van kunstwerken centraal. Kinderen van 6-9 jaar zijn experts op het gebied van het verzamelen en Out of Storage is benieuwd naar de kennis van de kleine experts.

De kinderen 'verzamelen' in de tentoonstelling kunstwerken die ze interessant vinden en leren op een speelse manier meer over de kunstwerken. Ook de wijze waarop de kunstwerken zijn gepresenteerd krijgt hierbij aandacht. Hoe hoog hangt een kunstwerk aan de muur? Waar staat het in de ruimte? Of hoe wordt het geprojecteerd? Wat staat er op de bordjes? Bestaat er een samenhang met andere kunstwerken in de buurt? Aansluitend hierop wordt met de meest interessante kunstwerken een eigen minitentoonstelling ingericht in een maquette. Aan de hand van enkele kunstwerken wordt in het volgende stuk een impressie gegeven van een workshop met groep 4 van de Maurice Rose Basisschool Margraten.

Naam: Frederik van Simaey
Titel: Closed, 2010

De kinderen zijn meteen nieuwsgierig naar de auto van Frederik van Simaey.

"Wat doet een auto in de tentoonstelling?"
"Is dat ook kunst?"

Ze worden gevraagd om een keer om de auto heen te lopen en heel nauwkeurig te kijken: "Wat is bij deze auto anders dan bij een gewone auto?" Antwoorden zijn dan: "Deze auto heeft maar één ruitenwisher!" en "De tankdeksel zit boven en niet aan de zijkant!" Dit was bij de oud modellen van een Jaguar echter normaal.

"Deze auto heeft geen nummerborden."

"Maar daar staat een B, de auto komt dus uit België!"

Dat klopt, de kunstenaar komt ook uit België. Maar al heel vlug zien ze waar het echt om gaat:

"De auto heeft geen deuren en de kofferbak is ook dichtgelast!"

Nu willen de kinderen graag weten hoe de auto naar de tentoonstelling is gekomen.

"Misschien heeft een geest de auto bestuurd?"

De kunstenaar kwam op het idee voor zijn kunstwerk door een verhaal van een curator, Oscar van den Boogaard. De titel van een van zijn tentoonstellingen, Inspiration Point, verzon Van den Boogaard toen hij met een bevriende kunstenaar, Manon de Boer, door de woestijn reed in de buurt van Los Angeles in de Verenigde Staten. Ze kwamen op een plaats die 'Inspiration Point' heette. Ze stapten haastig uit en vergaten de autosleutel, waardoor ze plotseling buitengesloten waren, midden in de woestijn.

Ook bij de Jaguar hier in de tentoonstelling zit de sleutel nog in het sleutelgat! De kinderen voelen zich erg betrokken bij dit verhaal en maken zich zorgen. Ze vragen zich af hoe de curator en de kunstenaar weer uit de woestijn zijn gekomen.

"Is het in zo'n geval OK om de ruit in te slaan?" vraagt een van de kinderen.

Naam: Jack Goldstein
Titel: MGM, 1975

Rare en enge geluiden trekken de aandacht van de kinderen. Ze komen van een televisie, waarop beelden van een schreeuwende leeuw te zien zijn. De video van Jack Gold-

stein toont het logo van de filmproductie-
maatschappij Metro Goldwyn Mayer, maar
net als bij de auto van Van Simaey is ook
hier iets vreemds aan de hand. Hier kunt u
de videobeelden vergelijken met het origi-
nele logo.

De kunstenaar heeft alle details, zoals het
masker of de tekst, verwijderd en de achter-
grondkleur rood gemaakt. Alleen de leeuw
en de vorm van het logo zijn hetzelfde ge-
bleven. De kinderen vinden dit werk interes-
sant, maar zijn ook een beetje teleurgesteld,
omdat er helaas geen MGM animatiefilm als
Tom en Jerry volgt.

Na het 'verzamelen' van een aantal kunst-
werken in de tentoonstelling gaan de kinde-
ren zelf aan de slag.

Wat komt waar in de ruimte? En wat is de
juiste plek voor het bordje met de titel?

De kinderen hangen de kunstwerken vaak
heel hoog aan de muur, omdat dit vanuit
hun lage perspectief heel normaal lijkt.

4. Mag dat? - Workshops voor jongeren over
lichaam, gender en identiteit.

Out of Storage heeft een workshop voor
jongeren in de leeftijd van 14–17 jaar ont-
wikkeld waarin nader wordt ingegaan op as-
pecten als de restauratie en presentatie van
kunstwerken. De kunstwerken in deze work-
shop hebben allemaal iets met het lichaam,
gender en identiteit te maken. Jongeren zijn
op deze leeftijd erg bezig met deze onder-
werpen en Out of Storage vraagt de jonge-
ren naar hun kennis en ervaringen. Tijdens
de workshop worden een aantal kunstwer-
ken nader onderzocht en in de groep be-
sproken om een eigen mening te vormen. Er

is de mogelijkheid een masker op te zetten, die het gezicht van Hilde Teerlinck (directeur van FRAC – Nord Pas de Calais) of Guus Beumer (directeur van Marres, Centrum voor Contemporaine Cultuur) verbeelden. Op deze wijze kunnen de jongeren in de rol van de curator stappen en “serieus” over de kunst praten.

Workshop met 4dejaars leerlingen VMBO TL van het Bonnefantencollege Maastricht.

Naam: Vito Acconci
Titel: Adjustable Wall Bra 1990/91

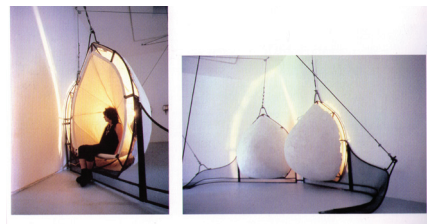
De eerder besproken video van Jack Goldstein werd heel bewust door Hilde Teerlinck tegenover het werk van Vito Acconci geplaatst, omdat ze samen een mooie spanning opwekken: “Luister heel geconcentreerd, welke geluiden zijn in het kunstwerk van Acconci te horen?”

Meteen denken de jongeren dat het de leeuw is, die ze op de televisie zien, maar dat is niet het geval. Ze worden door hun zintuigen voor de gek gehouden. Het werkelijke geluid uit het werk van Acconci is de ademhaling van de kunstenaar. “Loop een keer om het hele kunstwerk heen! Wat stelt het kunstwerk voor?” De jongeren roepen snel “Het is een ei!”. Het warme gele licht aan de binnenkant en de witte pleisteren buitenkant veroorzaken logischerwijs deze associatie. Echter, in tweede instantie zien ze wat het kunstwerk echt moet voorstellen: “Het is een reusachtig grote beha!” Oorspronkelijk was het de bedoeling van de kunstenaar dat bezoekers in het kunstwerk kunnen zitten. Helaas is de ‘beha’ door transport beschadigd (zie de scheuren

aan de achterkant) en moeilijk te restaureren. Daarom mag dit niet meer.

Het kunstwerk heet Adjustable Wall Bra, ofwel verstelbare muurbeha. Waarom het deze titel heeft wordt binnen de installatie in de ruimte bij Out of Storage bijna niet duidelijk. Het is een kunstwerk, dat oorspronkelijk gemaakt is om in een zogenoemde “white cube” tentoongesteld te worden. De white cube is typerend voor tentoonstellingsruimtes in de 20de eeuw; een ruimte met witte muren waardoor men een soort neutrale ruimte wil scheppen, waarin kunstwerken het meest tot hun recht zouden komen. Op de afbeeldingen is de Adjustable Wall Bra in een white cube te zien.

“Hoe beïnvloedt de ruimte de perceptie of de betekenis van het kunstwerk?”

Naam: Erik van Lieshout
Titel: Respect, 2003

Bij het werk van Acconci heeft de curator bepaald hoe het kunstwerk in de ruimte is geplaatst. In het geval van het werk Respect van Erik van Lieshout was het de kunstenaar zelf die zorgde voor de presentatie van de video en de installatie.

Voor de video, die draait om machostraatcultuur en homoseksualiteit, werkte de kunstenaar samen met Koerdische Rotterdamse straatjongeren. Het werk wordt gepresenteerd in een klein hutje waarin de esthetica van De Stijl met zijn typerende kleurenschema en de bekende stoel van Gerrit Rietveld – beiden vertegenwoordigers van de Nederlandse moderne kunst – worden gecombineerd met

oriëntaalse tapijten. In de video, die is opgebouwd uit onrustige en ruwe, documentaire-achtige camerabeelden, komt het kleuren-schema van wit, blauw, rood en geel terug.

De jongeren vinden de beelden en geluiden in het hokje overweldigend. Echter, wanneer gevraagd wordt waar de video precies over ging zijn er veel vraagtekens in de ogen te lezen. Pas als verteld wordt dat de video heel fragmentarisch is en geen eenduidige verhaallijn kent, verliezen zij de angst om 'verkeerde' antwoorden te geven. Samen met de groep worden de verschillende aspecten van de video verzameld en tot een mozaïekachtig totaalbeeld samengesteld.

Het uiteindelijke kunstwerk gaat nader in op de vraag wat "de Nederlandse cultuur" überhaupt is. Rap en Hiphop, Ferrari's, drugshandel, geweld, zoenende mannen, De Stijl, oriëntaalse tapijten; maken deze deel uit van de Nederlandse cultuur?

Een van de leerlingen kijkt heel ontevreden en zegt dat ze de video helemaal niet mooi vindt. Ze vraagt zich af, hoe het dan kunst kan zijn. Aan de hand van het volgende citaat van Erik van Lieshout zelf wordt er vervolgens gediscussieerd, of kunst mooi moet zijn of niet: "Kunst moet niet te mooi zijn. Films mogen niet te elegant zijn. Agressie, provocatie en lol staan vooral voorop. Als dat er niet inzit dan moet je gewoon de hele zoi wegflinkeren en opnieuw beginnen."

Wat denkt u zelf?

5. Gesprekken vrijwilligers met bezoekers

Naam: André Cadere
Titel: Barre de bois rond, no date

Out of Storage werkt met een grote groep enthousiaste vrijwilligers die dienst doen als gastheren en -vrouwen, kassamedewerkers en suppoosten, die de bezoekers graag met raad en daad ter zijde staan.

Zo raakte een van de vrijwilligers in juli 2011 in gesprek met enkele bezoekers over het werk Barre de bois rond van André Cadere, dat toen in de toonzaal te zien was. De kunstenaar Cadere besloot in 1970 alleen nog maar houten stokken of ronde segmenten van stokken met verschillende kleuren te vervaardigen. De kleuren werden gecombineerd volgens wiskundige schikkingen, waarin de kunstenaar steeds doelbewust een fout verwerkte. Hierdoor was elke stok uniek. Waar zit de fout in het werk dat bij Out of Storage werd gepresenteerd?

Cadere stelde zijn stokken niet alleen tentoon, maar ging ook met ze wandelen en nam ze mee wanneer hij belangrijke kunstinstellingen bezocht. Hij liet zijn stokken ook vaak achter bij vernissages van andere kunstenaars of in niet-artistieke omgevingen zoals een winkel, een bakkerij of de metro van Parijs. De omgeving waarin de stokken van Cadere geplaatst worden zijn belangrijk en vormen onderdeel van het kunstwerk.

De hierboven genoemde bezoekers hadden volgens de vrijwilliger de neiging de stok van André Cadere uit de rechterhoek te halen, waar de curator van de tentoonstelling hem geplaatst had, om de stok vervolgens aan de andere zijde van de zaal in het licht en het directe blikveld van de bezoekers te plaatsen.

Wat zou de reden kunnen zijn waarom curator Hilde Teerlinck de stok heel bewust in deze minder zichtbare hoek van de zaal had neergezet? En wat zou er veranderen als de stok verplaatst zou worden?

6. Workshoptafels

Op de eerste verdieping staan tafels en stoelen, uitgerust met pennen en papier, waar iedereen –jong en oud – zijn of haar belevenissen met de kunstwerken in beeld kan brengen. Aan een speciale wand in de

tentoonstellingsruimte kunnen deze tekeningen worden opgehangen, zodat alle bezoekers ze kunnen zien. Van tijd tot tijd, als de wand te vol wordt, worden een aantal tekeningen weggehaald en in een map gedaan, die ter inzage op een van de tafels ligt. Niets wordt weggegooid.

Naam: Jens Wolf
Titel: Sans titre, 1999

Een bezoeker plaatste een kopie van het werk Sans titre van Jens Wolf uit 1999 in het directe blikveld van het origineel. Volgens de catalogus van het FRAC verwijst Jens Wolf met zijn vormtaal van geometrische vormen en concentrische cirkels naar de zuivere hard-edge en concrete schilderkunst uit het begin en midden van de 20ste eeuw. Het gebruik van beschadigd hout en metaalverf en het achterlaten van vlekken uit het werkproces toont dat hij tevens is beïnvloed door de hedendaagse graffiti kunst. Hiermee bevrijdt Wolf zich van het modernistische streven naar perfectie. Je zou kunnen zeggen dat de bezoeker nog verder is gegaan in dit proces, door zijn werk schuin op te hangen.

Naam: Philippe Meste
Titel: Miroir, 2002-2003

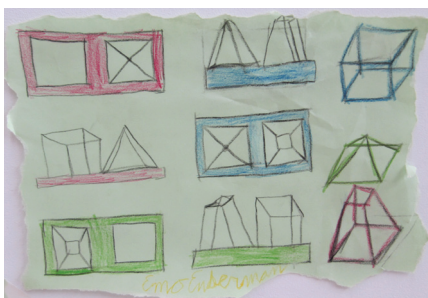
Het werk Miroir van Philippe Meste is een van de meest provocerende werken in de tentoonstelling. Op een vierkante spiegel zijn over een horizontale lijn in het midden – precies op ooghoogte van de meeste bezoekers – spermavlekken aangebracht. In de eerste maanden van Out of Storage hing naast de spiegel nog een andere serie werken van dezelfde kunstenaar, de serie Aquarelle uit de jaren 1995 – 1999. In deze serie heeft Meste sperma aangebracht op verschillende afbeeldingen van bekende fotomodellen uit modetijdschriften. Miroir en Aquarelle problematiseren op deze wijze vragen omtrent schoonheid en het onbereikbare, de wellust en het vernederen/bezoeiden. Een bezoeker van de tentoonstelling herstelde de waardigheid van de vrouw op de afbeelding van een Chanel advertentie door deze te tekenen zonder de spermavlekken.

Naam: Sol LeWitt
Titel: Five Open Geometric Structures and their Combinations, 1978-1979

Sol LeWitt is naast kunstenaars als Dan Flavin, Carl Andre of Donald Judd één van de belangrijke vertegenwoordigers van de Minimal Art. In 1963 toont hij voor het eerst zijn zogenoemde "structures". In het begin vervaardigt hij deze nog in kleur, maar vanaf 1965 besluit hij alleen nog wit te gebruiken. In tegenstelling tot de Expressionistische beweging besluit hij elk spoor van subjectiviteit uit zijn werk te bannen. De volgende stap is niet ver; LeWitt maakt een onderscheid tussen het idee van een kunstwerk en diens uitvoering; de laatste zou namelijk ook door assistenten kunnen worden gedaan. In 1967 verklaard hij in de tekst "Paragraphs sur l'art conceptuel" dat de uitvoering zelfs geen enkel belang meer heeft.

In tegenstelling tot de ideeën van Sol LeWitt heeft een bezoeker zich tot een heel individuele interpretatie laten inspireren. Naast de schetsmatige stijl en het gebruik van kleur, heeft deze bezoeker door het moeilijk controleerbare scheuren van de rand van het papier zelfs het toeval een rol in zijn werk gegeven.

Naam: Marc Bijl
Titel: Fundamentality VI, 2008

Met het educatieprogramma van Out of Storage is een poging ondernomen de bezoekers een kijkje achter de schermen van de afdeling educatie van een museum te

geven en de vragen, kennis en vaardigheden van bezoekers serieus te nemen en zichtbaar te maken. Passend bij deze doelstelling eindigt deze educatieroute met het werk van Marc Bijl. In de spiegelende kubus van de kunstenaar kun je een zin lezen, die hij met graffiti op de muur van de Timmerfabriek heeft gespoten. Het is een citaat van Sol LeWitt uit zijn tekst "Sentences on Contemporary Art" uit 1969: "There is no form inherently superior or inferior". Er is geen vorm die vanuit zichzelf superieur of minderwaardig is.

Voor het tot stand komen van deze route hartelijk dank aan de kunstenaars van de bezoekerstentoonstelling, alle deelnemers van de rondleidingen en workshops, Lia Harmsen, Guusje Kuntzelaers, Annemarie van Wijmen, Tineke Kambier, Renske Noordhuis en Floor van Dijk!

Kriskras-instaprondleidingen voor individuen

Out of Storage biedt zijn bezoekers iedere eerste zondag van de maand om 14.00 uur een gratis rondleiding aan (alleen toegangsbewijs nodig). Max. 15 personen. Reserveren is niet mogelijk, wij raden u daarom aan tijdig aanwezig te zijn.

Kriskas-rondleidingen voor groepen

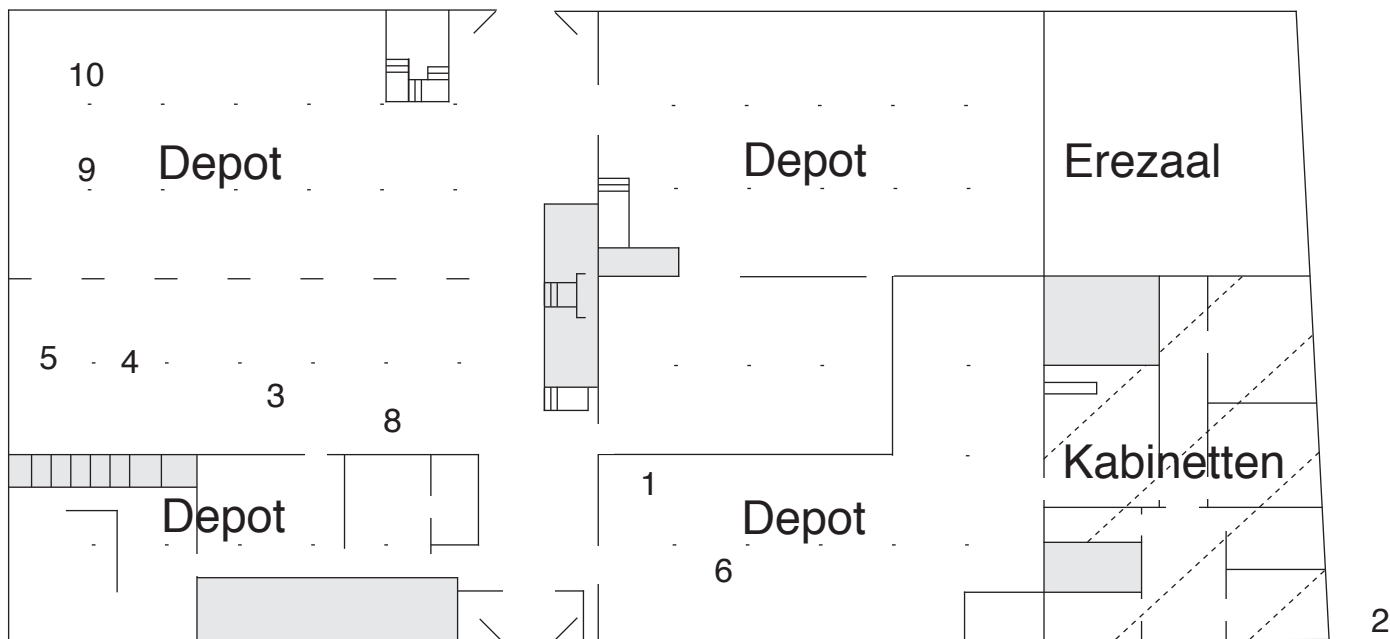
De rondleidingen duren 1 uur en kosten € 60 (excl. entree) per groep van max. 15 personen en kunnen in de talen Nederlands, Engels, Duits, Frans en Italiaans worden geboekt. Bij de boeking van een rondleiding geldt een korting van € 3 per entreebewijs (entree € 7 in plaats van € 10 per volwassene).

Out of Storage voor scholen

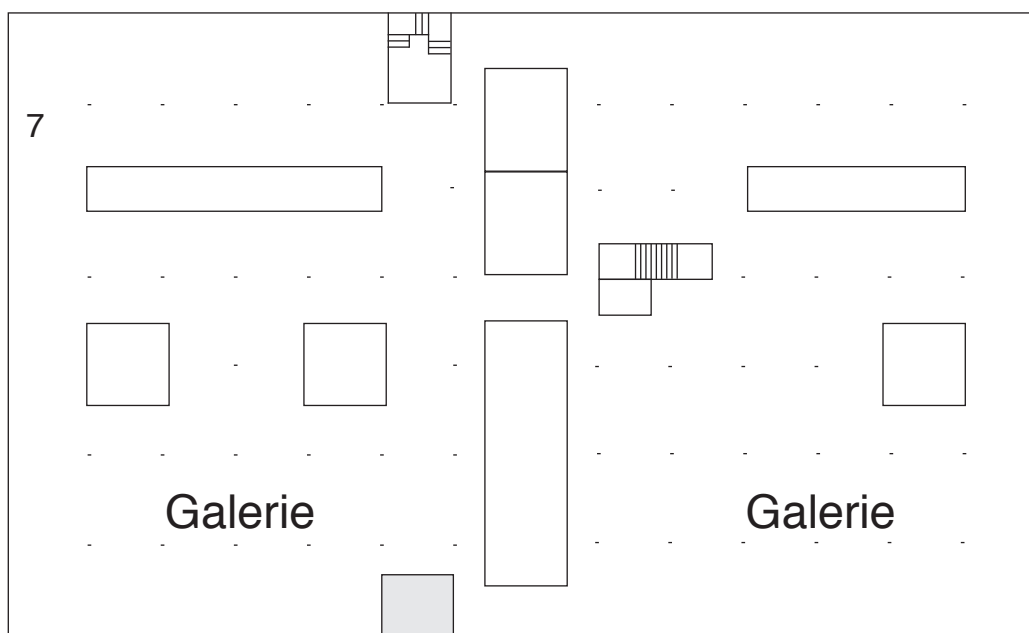
De Kriskras-rondleidingen voor voortgezet onderwijs (alle leeftijden) en de workshops: Mag dat? - Workshops voor jongeren van 14–17 jaar over lichaam, gender en identiteit en De Kleine Verzamelaar - workshops voor kinderen in de leeftijd van 6-9 jaar kosten € 4 per persoon incl. entree.

Reserveren

Voor meer informatie en boekingen kunt u onze website www.outofstorage.nl raadplegen en/of contact opnemen:
Birgit Bertram: educatie@outofstorage.nl of
T +31 (0)644928037 (maandag, woensdag, donderdag).

Begane grond

Eerste verdieping

1 Ken Lum, Depot	8 Philippe Meste, Depot
2 Mark Wallinger
(buitenkant Timmerfabriek)	9 Sol LeWitt, Depot
3 Frederik van Simaey, Depot	10 Marc Bijl, Depot
4 Jack Goldstein, Depot	
5 Vito Acconci, Depot	
6 Erik van Lieshout, Depot	
7 Jens Wolf, Galerie	